

NYHETSBREV 3:2017

(Publicerat 2017-12-18)

I. Ny sida på Facebook

Så har då Stiftelsen Tibetanens Bokfond skaffat sig Facebook-närvaro. För alla er som finns på Facebook är det därför en god idé att gilla och därmed följa denna sida. Och det vore också bra om ni bland era egna vänner kunde bjuda in andra att gilla sidan. Allt till fromma för att Alice Baileys budskap skall kunna nå så många som möjligt.

Adressen är www.facebook.com/tibetanensbokfond

II. Vi går mot ljusa tider

Så går då 2017 mot sitt slut. Det har varit ett fascinerande år med dramatiska händelser som kan väcka pessimism och oro. Det är ju en sak att längta efter och hoppas att ljuset från en ny tidsålder snart skall vara det som märks mest här i världen. Men det allmänna stämningläget, åtminstone i västvärlden, domineras av farhågor. Öppet uttryckta, återhållna eller förnekade på ett sätt som påminner om det psykoanalytiska begreppet reaktionsbildning, dvs, kamouflerade av en optimism som känns långt mer intellektuellt tillämpad än emotionellt och existentiellt djupt förankrad.

Så hur är det ställt med ljusinflödet och förhoppningarna om en ny och upplyst tidsålder? Har det kommit av sig eller var det rent av en illusorisk förhoppning från början. Ingetdera faktiskt.

Det är visserligen lätt att tolka det som ser bekymmersamt ut som ett förebud om en eländig framtid då mörkret tagit loven av ljuset. Men i själva verket är det något helt annat som pågår. Det allt starkare ljusinflödet driver det mörka till ytan både kollektivt och i ens personliga liv.

Och det som då är det avgörande för oss som individer är att vi bevarar vår andliga eller själsliga integritet i den meningen att vi inte låter oss dras med av de tanke- och känslöformer som till en början förstärks när ljuset driver upp det mörka till ytan. Det mörka som frestar oss alla att tänka och känna separatistiskt och bakåtblickande, dvs. drömma om att det mesta var bättre förr och att vi bör peka finger mot det vi tvärsäkert ser som det onda och driva bort det enligt mönstret med syndabocken som drevs ut i öknen.

Den hållning som tar fasta på det inflödande ljuset står emot detta i vissheten om att de problem och konflikter som går till ytan är språngbrädor till en ljus framtid under förutsättning att vi förstår dem tillräckligt djupt och sant och söker nyskapande och inkluderande lösningar.

Det allt starkare inflödet av ljus kräver därför av oss att vi inte bara undviker syndabocksprojicerande utan vi måste också undvika att, i något slags menlös förhoppning om att det mörka skall förgöra sig självt, försiktigt avvakta och vänta på bättre tider. Och det betyder i praktiken att vi behöver stå upp tydligt inte mot mörkret utan för ljuset. Det kan vi bara göra om vi lyssnar på vad själen viskar till oss. Och så måste vi förstås lyda budskapet.